

Entrevista

“Síria no trencarà mai amb l'Iran”

Ammar Abdulhamid

Escriptor siríà exiliat als Estats Units

Ammar Abdulhamid és un escriptor siríà exiliat a Washington després d'haver-se convertit –ara fa uns quants anys– en un activista polític a favor de la democràcia. Des de la capital dels Estats Units, ha dirigit el Tharwa Project, una institució dedicada a estudiar les minories a Síria, i a l'Orient Mitjà.

—Què en penseu, de la polèmica de l'enviament de míssils Scud a Hezbol·là a través de Síria?

—És molt difícil de saber fins a quin punt és cert. Suposo que els israelians deuen tenir alguna mena de prova que no ha sortit a la llum pública, perquè, si no, encara deteriorarà més les seves relacions amb els Estats Units. En principi, pot semblar sorprenent que el president siríà Baixar al-Assad hagi comès una errada tan gran, però no seria pas el primer cop. Cada vegada que es troba en una situació còmoda, un excés de confiança li fa cometre un error estúpida que porta a un nou cicle d'aïllament del país.

—Creieu que això pot fer descarrilar la confirmació de l'ambaixador nord-americà a Síria al Senat dels EUA?

—Algun senador republicà ja ha declarat que li agradaria de fer-ho, però dubto que se'n surti. El president Obama sembla molt decidit a reprendre les relacions amb Damasc. Crec que és una equivocació, i ho vaig fer saber als seus assessors. Haurien d'haver esperat que Síria oferís alguna concessió, perquè ara ja no ho farà pas. El règim se sent enfortit, i d'aquí ve que hagi respost en to desafiant les amenaces d'Israel sobre els Scud.

—Quina és la lògica del govern d'Obama amb aquesta política envers Síria?

—El nou govern tenia pressa a demostrar que és molt diferent del de George Bush i a millorar la imatge dels Estats Units a la regió. Crec que van donar massa importància a aquestes qüestions. A més, pensen que restablint les relacions amb Síria podran separar aquest país de l'eix que formen l'Iran, Hamàs, i Hezbol·là. Però s'equivoquen totalment. Mentre Baixar al-Assad sigui president, Síria no trencarà mai amb l'Iran. Els Estats Units perden el temps.

—Quines són les conseqüències regionals de la política dels Estats Units envers Síria?

—Havent abandonat la seva pressió sense res en canvi, i també havent-se distanciat d'Israel, la percepció a la regió és que els Estats Units són dèbils i, per tant,

RICARD GONZÁLEZ

ja no cal témer-los. Haver-se desmarcat d'Israel per pressionar a fi d'assolir un acord de pau tenia sentit els anys 80 i els anys 90. Però ara aquesta estratègia és defasada. A més a més, també dona una imatge de volubilitat dels Estats Units, fins i tot entre els seus aliats àrabs a la regió, que poden pensar que si Washington abandona Israel, el seu gran aliat, algun dia també els pot abandonar a ells.

—Quina és la situació de l'oposició siriana?

—Es va produint un realineament. La coalició entre liberals, socialistes i islamistes s'ha trencat perquè s'ha perdut l'expectativa d'un canvi de règim a curt termini. Ara som en un moment de transició. Ens falta també finançament per a poder organitzar-nos dins el país, per a canalitzar el descontentament popular.

*Ricard González
Washington*